

Danielin kirja – numero sataseitsemänkymmentäviisi

*Kirkastettu Kristus: profeetallisia rinnastuksia Danielin kirjassa ja
Ilmestyskirjassa*

Jeff Pippenger
2024-04-05

Näky Kristuksesta Danielin kirjan kymmenennessä luvussa on sama näky, jonka Johannes näki Ilmestyskirjassa. Se oli ”marah”-näky, joka on Kristuksen ilmestymisen ”march”-näyn feminiininen ilmaus. ”Mareh” on kahdentuhannen kolmensadan vuoden näky, ja sen ensisijainen merkitys on ”ilmestys” tai ”näkyvä olemus”. Kristuksen ”ilmestyminen” sekä Danielille että Johannekselle oli kummassakin tapauksessa näky kirkastetusta Kristuksesta.

Ja ensimmäisen kuun kahdentenakymmenentenäneljäntenä päivänä, kun olin suuren virran, Hiddekelin, rannalla, minä nostin silmäni ja katsoin, ja katso: siinä oli eräs mies, puettuna pellavavaatteisiin, ja hänen kupeensa olivat vyötetyt Uufasin puhtaalla kullalla. Ja hänen ruumiinsa oli kuin krysoliitti, ja hänen kasvonsa olivat kuin salaman välke, ja hänen silmänsä kuin tulisoihdut, ja hänen käsivartensa ja jalkansa olivat väriltään kuin kiillotettu vaski, ja hänen sanojensa ääni oli kuin kansanjoukon pauhu. Daniel 10:4–6.

Sana ”march”, joka merkitsee ”näkyä” tai ”ulkonäköä”, on tässä kohdassa käännetty ilmauksella ”salaman näkö”. Sanaa käytetään kymmenennessä luvussa neljä kertaa, ja kaksi kertaa se on käännetty sanalla ”näky” ja kaksi kertaa sanalla ”näkö” tai ”ulkonäkö”. Sitä käytetään vielä kolme muuta kertaa feminiinimuodossaan. Sana ”marah” on ”näky”-näyn feminiininen ilmaus. Se määritellään ”peiliksi”, ja se on ”kausatiivinen” adverbi, joka saa jotakin tapahtumaan, kun se nähdään.

Syytä ilmaiseva adverbi on johdettu adjektiivista, joka saa aikaan jotakin tai tuottaa vaikutuksen. Kielen ja kieliopin alalla se viittaa usein verbeihin tai rakenteisiin, jotka ilmaisevat ajatuksen siitä, että joku tai jokin saa jonkun tai jonkin suorittamaan teon tai kokemaan jonkin tilan.

Esimerkiksi lauseessa ”She made him laugh” verbi ”made” on kausatiivinen, koska se osoittaa, että subjekti (she) sai objektin (him) suorittamaan toiminnan (nauramisen).

”Minä korjautin autoni.” (Tässä lauseessa subjekti ”minä” sai jonkun toisen suorittamaan auton korjaamisen.)

”Hän pani oppilaansa lukemaan koetta varten.” (Tässä subjekti ”hän” sai oppilaansa ryhtymään toimintaan, jossa nämä lukivat koetta varten.)

”Hän leikkautti hiuksensa.” (Tässä tapauksessa subjekti ”Hän” sai jonkun toisen suorittamaan hiustensa leikkaamisen.)

„Kompanija je dala renovirati zgradu.” (U ovoj rečenici kompanija je prouzročila da neko drugi izvrši radnju renoviranja zgrade.)

”Me saamme lapset auttamaan kotitöissä.” (Tässä subjekti ”me” aikoo saada lapset osallistumaan auttamisen toimintaan kotitöissä.) Kussakin näistä esimerkeistä kausatiiviverbit (had, made, got, get) ilmaisevat, että subjekti saa jonkun toisen suorittamaan pääverbin (repaired, study, cut, renovated, help) ilmaiseman toiminnan.

Ulkonäön ”mareh”-näky, joka feminiinimuodossa ”marah” ilmaistuna ja ”peiliksi” määriteltynä osoittaa, että kirkastetun Kristuksen näky toistuu niissä, jotka katselevat tätä näkyä. Kun Daniel näki Kristuksen ”ulkonäön” salaman kaltaisena, eräs ihmisjoukko pakeni pelosta, mutta Danielissa se sai aikaan ihmeellisen muutoksen.

Ja minä, Daniel, yksin näin näyn; sillä miehet, jotka olivat minun kanssani, eivät nähneet näkyä, mutta suuri vavistus valtasi heidät, niin että he pakenivat piiloutuakseen. Niin minä jäin yksin ja näin tämän suuren näyn, eikä minuun jäänyt voimaa; sillä minun kukoistukseni muuttui minussa turmelukseksi, enkä säilyttänyt mitään voimaa. Daniel 10:7, 8.

Totuus ilmaistaan heprean sanalla ”totuus”, joka muodostuu heprealaisen aakkoston ensimmäisestä, kolmattatoista ja viimeisestä kirjaimesta. Ensimmäinen kirjain ja viimeinen kirjain ovat Kristuksen kohdalla aina samat, sillä Alfa ja Omega edustaa aina loppua yhdessä alun kanssa. Keskimmäinen eli kolmastoista kirjain edustaa kapinaa. Daniel sanoo: ”Minä, Daniel, yksin näin näyn”, mutta miehet, jotka olivat Danielin kanssa ja elivät kapinassa, ”eivät nähneet näkyä”. Sen tähden Daniel ”yksin” ”näki suuren näyn”. Alussa ja lopussa Daniel yksin näki näyn, ja toinen viittaus sai ne, jotka pakenivat, ilmaisemaan kapinansa. Daniel edustaa Jumalan kansaa viimeisinä päivinä, joka muuttuu Kristuksen kuvan kaltaiseksi katsomalla Hänen kuvaansa. Meidän tulee katsoa ”peili”-näkyä.

”Meillä täytyy olla Jumalan tuntemus elävän kokemuksen kautta. Jos pyrimme tuntemaan Herran, saamme tietää, että Hänen esiintulonsa on valmistettu niin kuin aamunkoitto. Kristus kehottaa meitä täyttymään kaikella Jumalan täyteydellä. Silloin voimme todella edustaa kristillisen uskonnon täydellisyyttä. ’Joka juo sitä vettä, jota minä hänelle annan’, Vapahtaja julistaa, ’ei ikinä janoa; vaan se vesi, jonka minä hänelle annan, tulee hänessä sen veden lähteeksi, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään.’ Kristus tahtoo meidän olevan Hänen työtovereitaan. Kun olemme tyhjentyneet itsestämme, Hän antaa meille armonsa jaettavaksi toisille. Ne kaksi öljypuun oksaa, jotka kahden kultaisen putken kautta laskevat kultaisen öljyn itsestään, tulevat varmasti varustamaan puhdistetut astiat valolla ja lohdutuksella ja toivolla ja rakkaudella niitä varten, jotka ovat tarpeessa. Meidän tulee palvella Jumalaa enempää kuin katkonaisesti. Mutta voimme tehdä tämän ainoastaan oppimalla Jeesukselta, vaalimalla Hänen sävyisyyttä ja sydämen nöyryyttä. Kätkeytykäämme Jumalaan. Luottakaamme Häneen. Pysykäämme Kristuksessa. Silloin me kaikki, jotka ’peittämättömin kasvoin katselemme kuin kuvastimesta Herran kirkkautta, muutumme saman kuvan kaltaisiksi kirkkaudesta kirkkauteen’,—luonteesta luonteeseen. Jumala ei odota mahdottomia sinulta eikä minulta. Häntä katselemalla voimme muuttua Hänen kuvansa kaltaisiksi.” Signs of the Times, 25. huhtikuuta 1900.

Danielin kymmenennessä ja yhdeksännessä luvussa Gabriel antaa Danielille profetian ulkoisen ja sisäisen näyn selityksen, ja Danielin ensimmäinen lausuma kymmenennen luvun ensimmäisessä jakeessa on, että hänellä oli ymmärrys molemmista näyistä, joita edustavat ”asia” ja ”näky”. Hän sai tuon ymmärryksen kahdenkymmenen yhden päivän kuluttua, joiden aikana hän oli ollut murheessa. Nuo kaksikymmentä yksi päivää päättyivät ylienkelel Mikaelin saapumiseen. Luku kaksisataakaksikymmentä ja luku kaksikymmentäkaksi, joka on kaksisataakaksikymmentä luvun kymmenesosa eli kymmenys, on jumaluuden ja ihmisyyden yhdistymisen vertauskuva, ja kahdentenakymmenentenä toisena päivänä Daniel muutettiin Kristuksen kuvan kaltaiseksi.

En syönyt mitään herkkuruokaa, eikä lihaa eikä viiniä tullut suuhuni, enkä lainkaan voidellut itseäni, ennen kuin kolme täyttä viikkoa oli kulunut umpeen. Ensimmäisen kuukauden kahdentenakymmenentenä neljäntenä päivänä, kun olin suuren virran rannalla, sen, jonka nimi on Hiddekel, minä nostin silmäni ja katsoin, ja katso, siinä oli eräs pellavavaatteisiin puettu mies, jonka kupeet oli vyötetty Ufasin kultaisella kullalla. Daniel 10:3–5.

Daniel edustaa Jumalan viimeisten päivien kansaa, joka on Jumalan profeettallisen Sanan kautta tunnistanut, että se on hajotettu, ja joka suree hajotettua tilaansa sekä etsii valoa. Heidän hajotettu tilaansa kuvataan kuolleiden kuivien luiden laaksona Hesekielin kirjan luvussa kolmekymmentäseitsemän. Luut ovat kuolleita, ja ne ovat hajallaan, mutta ne tunnistetaan Israelin huoneeksi. Viimeisten päivien Israelin huone on sataneljäkymmentäneljä tuhatta. He ovat hajallaan, niin kuin Daniel tunnisti Jeremian ja Mooseksen kirjoista. Hesekielissä kuolleet osoittavat, että he tunnistavat tilansa.

Sitten hän sanoi minulle: Ihmislapsi, nämä luut ovat koko Israelin heimo. Katso, he sanovat: Meidän luumme ovat kuivettuneet, ja toivomme on mennyt; me olemme kokonaan hävinneet. Hesekiel 37:11.

Israelin heimo, joka on luut, julistaa olevansa ”meidän osittamme erotetut”. He ovat tunnistaneet hajallaan olevan tilansa. Viimeisten päivien Israelin heimo täyttää vertauksen kymmenestä neitsyestä aivan kirjaimellisesti, ja milleriläisessä historiassa sen täyttymys, että he tunnistivat olevansa erotetut osistaan, ilmenee siinä, kun viisaat neitsyet tulivat ymmärtämään olevansa viipymisen ajassa ja myös sen, että viipymisen aika oli vertauksen määrätty ajanjakso. Ne Hesekielin kirjassa, jotka tunnistavat hajallaan olevan tilansa, ovat niitä, jotka ensimmäisen pettymyksen jälkeen tunnistivat olevansa viipymisen ajassa.

Sekä Hesekielin luut että vertauksen kymmenen neitsyen viisaat ovat Danielin surun kautta kuvattuina noiden kahdenkymmenen yhden päivän aikana. Kahdenkymmenen yhden päivän jälkeen, kahdentenakymmenentenä toisena päivänä, Miikael laskeutui alas, ja Danielille annettiin kirkastetun Kristuksen näky, joka muutti Danielin Kristuksen kuvaksi. Viisaiden neitsyiden ja kuolleiden luidenkin täytyy käydä läpi se muutos, jonka peilikuvan näky saa aikaan.

Daniel, Hesekielin kuolleet luut ja milleriläisen historian viisaat neitsyet liittyvät kaikki niihin kahteen todistajaan, jotka surmataaan Ilmestyskirjan yhdennessätoista luvussa. Mooses ja Elia surmattiin, mutta heidän tuli nousta ylös kolmen ja puolen vertauskuvallisen päivän päättyessä. Juudaksen kirjeen mukaan Mikael herätti Mooseksen kuolleista.

Mutta ylienkelel Mikael, kun hän väitellessään perkeleen kanssa kiisteli Mooseksen ruumiista, ei rohjennut lausua häntä vastaan herjaavaa tuomiota, vaan sanoi: ”Nuhdelkoon sinua Herra.” Juud. 1:9.

Danielin kymmenennessä luvussa Daniel saa peilikuvanäyn, kun Mikael laskeutuu alas kahdenkymmenen surupäivän jälkeen. Mikaelin ääni herättää kuolleet.

Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasuunan kuuluessa; ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin. 1. Tessalonikalaiskirje 4:16.

Danielin kymmenes luku osoittaa kolmannen enkelin laodikealaisen liikkeen siirtymisen kolmannen enkelin filadelfialaiseen liikkeeseen. Se vastaa Ilmestyskirjan yhdennentoista luvun kahta todistajaa, Hesekieli kolmannenkymmenennenseitsemännen luvun kuolleita luita, viisaiden neitsyiden osaa vertauksessa kymmenestä neitsyestä sekä milleriläisiä, jotka täyttivät tämän vertauksen. Gabriel antoi suuren katseluspeilinäyn tulkinnan saattaessaan päätökseen sen tulkintatyön, jonka hän oli aloittanut yhdeksännessä luvussa. Tulkinta toteutui siten, että Gabriel yksilöi yhdenteentoista lukuun sisältyvän profeetallisen historian, joka tosiasiaa jatkaa kahdennentoista luvun kolmeen ensimmäiseen jakeeseen asti. Sitten kahdennentoista luvun neljännessä jakeessa Danielia käsketään sinetöimään kirjansa.

Danielin kymmenennessä luvussa ”rivi rivin päälle” Daniel edustaa Jumalan viimeisten päivien kansaa, jota myös Danielin toisessa luvussa kuvataan vakavasti pyrkimässä (kuolemanuhan alaisena) ymmärtämään ulkoista profeetallista sanomaa, jota Nebukadnessarin salainen petojen kuva esittää. Hän pyrkii myös ymmärtämään näyn sisäisestä profeetallisesta sanomasta, jota kaksituhatta kolmesataa päivää edustaa. Kymmenennen luvun kahdenkymmenen surupäivän jälkeen hänet kuvataan lopulta ymmärtävän molemmat ilmoitukset. Hänen ymmärryksensä toteutuu, kun ylienkelel laskeutuu alas ja häntä kosketetaan kolme kertaa.

Hänen kokemuksensa Mikaelista, se näky Mikaelista, jonka ainoastaan hän näkee, valmistaa häntä vastaanottamaan sekä profetian sisäisten että ulkoisten näkyjen täydellisen selityksen. Tuo kokemus esitetään käsky käskyn päälle hyvin yksityiskohtaisella tavalla, kun se yhdistetään Hesekieli lukuun kolmekymmentäseitsemän, Ilmestyskirjan lukuun yksitoista ja Jesajan lukuun kuusi. Jakeessa luvussa yksitoista, jossa Gabriel tuo nämä kaksi näkyä yhteen, on kyse jakeesta kymmenen, sillä siinä pohjoisen kuningas etenee linnoitukseen asti, mutta ei pitemmälle. Linnoitus on kansakunta tai pääkaupunki tai jakeessa mainittu Egyptin kuningas, niin kuin Jesaja määrittelee sen luvussa seitsemän.

Sillä Syyrian pää on Damaskos, ja Damaskoksen pää on Resin; ja kuudenkymmenen viiden vuoden kuluessa Efraim murskataan niin, ettei se enää ole kansa. Ja Efraimin pää on Samaria, ja Samarian pää on Remaljan poika. Ellette usko, ette totisesti pysy lujina. Jesaja 7:8, 9.

Danielin yhdestoista luvun jakeessa kymmenen pohjoisen kuningas etenee Egyptin rajalle, ja jae määrittelee sen Egyptin (etelän kuninkaan) ”linnoitukseksi”. Voidaan osoittaa, että jae kymmenen kuvaa vuotta 1989, jolloin paavikunta ja sen sijaisarmeija, Yhdysvallat, pyyhkäisivät Neuvostoliiton pois. Se oli ensimmäinen kolmesta sijaissodasta, joista kolmannessa sijaissodassa

(Panium) tulee lopulta kolmas maailmansota. Toinen sijaissota esitetään jakeissa yksitoista ja kaksitoista, ja se on nyt käynnissä Ukrainassa, missä Venäjä edustaa etelän kuningasta, aivan kuten Neuvostoliitto edusti etelän kuningasta tappiossaan vuonna 1989.

Olen aiemmin käyttänyt ilmaisua ”kylmä sota” tehdessäni eron näiden kolmen sijaissodan ja maailmansotien välillä. Ukrainassa käydään tosiasiaassa todellista sodankäyntiä, joten kyse ei varsinaisesti ole kylmästä sodasta, vaan se on paavikunnan ja sen liittolaisten sekä Venäjän välinen sijaissota. Mutta on tuleva kolmas maailmansota, jossa käytännöllisesti katsoen jokaista kansakuntaa pidetään kohteena.

Oi, jospa Jumalan kansalla olisi taju tuhansia kaupunkeja uhkaavasta lähestyvistä hävityksestä, kaupunkeja, jotka nyt ovat miltei epäjumalanpalvelukselle antautuneet!...

”Rikkomus on melkein saavuttanut rajansa. Sekasorto täyttää maailman, ja suuri kauhu on pian kohtaava ihmisiä. Loppu on hyvin lähellä. Meidän, jotka tunnemme totuuden, tulisi valmistautua siihen, mikä on pian vyöryvä maailman ylle valtavana yllätyksenä.” Review and Herald, September 10, 1903.

Jakeissa yksitoista ja kaksitoista Venäjä, etelän kuningas, kukistaa paavinvallan sijaissotajoukon, jota edustaa Ukrainan sotaponnisteluja johtava natsihallinto ja jota tukee paavinvallan edellinen sijaissotajoukko, Yhdysvallat. Toisessa maailmansodassa paavinvallan, pohjoisen kuninkaan, sijaissotajoukko kommunistista Venäjää vastaan oli Saksan natsihallinto, ja tuo sijaissotajoukko hävisi, aivan kuten se tulee lähitulevaisuudessa jälleen häviämään Ukrainassa.

Kolmas sijaissota esitetään jakeissa kolmestatoista viiteentoista, ja se täyttyi muinaisessa historiassa Paniumin taistelussa. Kolmannen sijaissodan käy Yhdysvallat, paavinvallan sijaissotajoukko, ja pohjoisen kuningas on voittava siinä taistelussa ateismia vastaan, niin kuin se oli ensimmäisessä sijaissodassa (kylmässä sodassa). Ensimmäisessä ja kolmannessa sijaissodassa pohjoisen kuningas – paavivalta – voittaa etelän kuninkaan (Neuvostoliiton) ja voittaa sitten Yhdistyneet Kansakunnat. Sen sijaissotajoukko noissa kahdessa taistelussa oli ja tulee jälleen olemaan Yhdysvallat.

Trump valitaan uudelleen kahdeksanneksi presidentiksi, toisin sanoen yhdeksi niistä seitsemästä presidentistä, jotka ovat hallinneet Yhdysvalloissa sen jälkeen, kun ensimmäinen sijaissota (kylmä sota) päättyi vuonna 1989, mikä oli lopun aika kolmannen enkelin reformiliikkeelle. Trump edustaa maapedon republikaanista sarvea, ja hän sai kuolinhaavan ”woke”-ateismin pedon käsissä vuonna 2020, Ilmestyskirjan yhdenteentoista luvun kahden todistajan katuun surmaamisen täyttymyksenä.

Future for America edustaa todellista protestanttista sarvea saman historian aikana, ja vuonna 2020 Future for America sai kuolinhaavan ”woke”-ateismin pedon käsistä. Vuonna 2023, kaksikymmentäkaksi vuotta vuoden 2001 jälkeen, Miikael astui alas aloittaakseen sen prosessin, jota Hesekiel, Johannes, Daniel ja Jesaja edustavat, nimittäin mahtavan armeijan herättämisen henkiin; tämän armeijan on määrä kohota merkiksi pian tulevan sunnuntailain aikana.

Vuonna 1856 filadelfialainen milleriittiliike muuttui laodikealaiseksi milleriittiliikkeeksi ja hylkäsi siinä ja silloin seitsemää aikaa koskevan lisääntyneen tiedon sekä saattoi kapinansa lopulliseen päätökseen vuonna 1863. Milleriitit siirtyivät kuudennen seurakunnan, Filadelfian, edustamasta tilasta seitsemännen seurakunnan kokemukseen, ja tuo käännekohta vastaa vuoden 2023 historiaa, jolloin Future for American laodikealainen liike siirtyy seitsemännen seurakunnan kokemuksesta takaisin kuudennen seurakunnan, Filadelfian, kokemukseen. Tässä profeettallisessa sovelluksessa todellinen protestanttinen sarvi, kuten myös republikaaninen sarvi, tulee kahdeksanneksi, joka oli niistä seitsemästä.

Avain sen tunnistamiseen, että Ukrainan sota on toinen sijaissota, on jakeen kymmenen ja jakeen seitsemän ”linnoitus”. Jakeessa seitsemän, joka kuvasi paavikunnan kuolettavan haavan saamista vuonna 1798, etelän kuningas meni pohjoisen kuninkaan ”linnoitukseen”, ja tämä täyttyi siinä, että Napoleonin kenraali astui Vatikaaniin ja otti paavin vangiksi. Etelän kuningas oli mennyt linnoitukseen. Jakeessa kymmenen pohjoisen kuningas, joka edustaa paavikuntaa ja sen sijaissotajoukkoa, Yhdysvaltoja, pyyhkäisi pois Neuvostoliiton rakenteen, mutta jätti ”linnoituksen” pystyyn. ”Linnoitus” oli pää, pääkaupunki — se oli Venäjä.

Mutta ”pää”, eli linnoitus, voidaan vahvistaa ainoastaan kahden tai kolmen todistajan varaan käyttämällä Jesajan kirjan seitsemännen luvun jakeita seitsemän ja kahdeksan. Jesaja 7:8–9 oli Hiram Edsonin vuonna 1856 julkaistun ”seitsemää aikaa” käsittelevän artikkelisarjan ensisijainen viitekohta. Ne kaksi jaetta, jotka vahvistavat, että Venäjä on se linnoitus, joka vallitsee nykyisessä Ukrainan sodassa, ovat myös ne samat kaksi jaetta, jotka vahvistavat molempien ”seitsemän ajan” alkukohdan Israelin pohjoista ja eteläistä valtakuntaa vastaan. Yhdestoista luku, jae kymmenen, yksilöi ulkonaisen näyn, jonka Sister White opettaa perustuvan valtakuntien nousuun ja kukistumiseen.

”Kansakuntien noususta ja kukistumisesta, sellaisena kuin se tehdään selväksi Danielin kirjassa ja Ilmestyskirjassa, meidän tulee oppia, kuinka arvotonta on pelkkä ulkonainen ja maailmallinen loisto. Babylon kaikella voimallaan ja loistollaan, jonka kaltaista maailmamme ei sen jälkeen ole koskaan nähnyt — voima ja loisto, jotka sen ajan ihmisistä näyttivät niin vakailta ja pysyviltä — kuinka täydellisesti se onkaan kadonnut! Niin kuin ”ruohon kukka” se on menehtynyt. Jaak. 1:10. Samoin menehtyi Meedo-Persian valtakunta sekä Kreikan ja Rooman valtakunnat. Ja samoin menehtyy kaikki, minkä perustuksena ei ole Jumala. Vain se, mikä liittyy Hänen tarkoitukseensa ja ilmaisee Hänen luonnettaan, voi kestää. Hänen periaatteensa ovat ainoat lujat asiat, jotka maailmamme tuntee.” Profeetat ja kuninkaat, 548.

Kolme sijaissotaa on ”tehty selväksi Danielin ja Ilmestyksen kirjoissa”, ja tämän totuuden avain on Danielin yhdentoista luvun kymmenennen jakeen ”linnoitus”. Mutta kymmenes jae käsittelee myös sisäistä näkyä, sillä kummankin ”seitsemän ajan” lähtökohta on niin ikään osoitettu Jesajan seitsemännen luvun kahdeksannessa ja yhdeksännessä jakeessa. Ulkoista ja sisäistä ei voida erottaa toisistaan, ja nämä kaksi kahdentuhannen viidensadan kahdenkymmenen vuoden ajanjaksoa ovat myös Hesekielin kaksi sauva, jotka yhteen liitettyinä edustavat sadan neljänkymmenen tuhannen sinetöimistä, mikä on jumaluuden ja ihmisyyden yhdistyminen.

Danielin kokemus kausatiivisesta ”marah”-näystä edustaa sitä profetian linjaa, jossa Miikael laskeutuu alas ja herättää viimeisten päivien kansansa. Tuo ylösnousemus kuvaa niitä vaiheita, jotka Kristus toteuttaa yhdistääkseen jumaluutensa viimeisten päivien kansansa ihmisyyteen. Se toteutuu jumalallisen mielen liittyessä yhteen inhimillisen mielen kanssa, niin että heillä on yksi mieli, ja se tapahtuu valtaistuinsalissa, kaikkeinpyhimmässä, joka on se ”linnoitus”, jonka sisar White määrittelee sielun ”linnakkeeksi” (linnoitukseksi).

Valtaistuinsalissa Jumalan viimeisten päivien kansa saa Kristuksen mielen, ja sitten heidät asetetaan Kristuksen kanssa istumaan taivaallisiin. Se taivaallinen paikka, jossa Kristus istuu, on linnoitus eli temppelin pää. Ruumiintemppelillä on alempi luonto, joka on liha eli ruumis. Sillä on myös ylempi luonto, joka on mieli. Danielin kirjan yhdestoista luvun kymmenennessä jakeessa avain, joka merkitsee ulkoisen näyn linnoituksen, merkitsee myös sisäisen näyn linnoituksen, ja siten se yksilöi sen historian, jossa republikaanisuuden ja protestantismin sarvet siirtyvät pedon kuvaksi (republikaanisuus) tai Jumalan kuvaksi (todellinen protestantismi). Molemmista sarvista tulee silloin kahdeksas, joka on niistä seitsemästä.

Protestantismin todellinen sarvi on siis filadelfialainen sarvi, joka on Hesekielin väkevä armeija ja Jesajan lippumerkki, joka kohotetaan sodankäynnissä pedon kuvaa vastaan, ensin Yhdysvalloissa ja sitten maailmassa. Daniel 11:10 osoittaa pyhässä historiassa sen kohdan, jossa sauvojen yhteenliittäminen alkaa. Ukrainan sota alkoi vuonna 2014, mutta vasta vuonna 2022 Venäjä alkoi hyökätä Ukrainaan. Vuonna 2023, kaksikymmentäkaksi vuotta vuoden 2001 jälkeen, Miikael alkoi työnsä herättäessään eloon ne, jotka olivat kokeneet ensimmäisen pettymyksensä kymmenen neitsyen vertauksen täyttymyksessä vuonna 2020. Hän herätti ensin ”äänen”, joka nyt huutaa erämaassa. Heinäkuussa 2023 tuo ääni alkoi huutaa, ja se oli sama ääni, joka herätettiin kolmannen enkelin uudistusliikkeen alussa vuonna 1989, sillä Jeesus havainnollistaa aina lopun alulla.

Erämaassa huutavan ”ääni” alkoi kuulua esittämällä Ilmestyskirjan ensimmäisen luvun, jossa jumaluuden ja ihmisyyden yhdistelmä esitetään Jeesuksen Kristuksen ilmestyksenä, ilmestyksenä, joka avataan juuri ennen kuin koetus aika päättyy. Daniel koki tuon ilmestyksen kymmenennessä luvussa, ”kausatiivisen” näyn yhteydessä. Jumaluuden ja ihmisyyden yhdistelmä Ilmestyskirjan ensimmäisissä jakeissa edustaa tärkeintä totuutta ensimmäisen maininnan säännön perusteella. Jumaluuden ja ihmisyyden yhdistelmä, joka on sadan neljäkymmenen neljän tuhannen sinetöiminen, toteutetaan Jumalan Sanan kautta. Tuo Sana annetaan Isältä Pojalle, joka antaa sen enkelilleen, joka sitten antaa sanoman inhimilliselle edustajalle. Kaksi ensimmäistä vaihetta edustavat jumaluutta. Näillä kahdella vaiheella on se erityispiirre, että jumaluuden toinen vaihe edustaa sitä jumaluutta, joka loi kaikki. Seuraavat kaksi vaihetta edustavat Jumalan luotuja. Ensimmäinen vaihe on lankeamaton enkeli, ja Jumalan luomistyön toinen ilmentymä oli se, jolle oli annettu voima uudelleenluoda oman lajinsa mukaan. Tuo neljäs vaihe, joka edustaa ihmisyyttä, oli sitten ottava sanoman ja lähetettävä sen seurakunnille, jotta seurakunnat voisivat ”lukea ja kuulla” ne asiat, jotka siihen oli kirjoitettu.

Jatkamme tätä tutkielmaa seuraavassa artikkelissa.

Jeesuksen Kristuksen ilmestys, jonka Jumala antoi hänelle näyttääkseen palvelijoilleen, mitä pian on tapahtuva; ja hän lähetti enkelinsä ja antoi sen tiedoksi palvelijalleen Johannekselle, joka todisti Jumalan sanan ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen, kaiken sen, minkä hän näki. Autuas se, joka lukee, ja autuaat ne, jotka kuulevat tämän profetian sanat ja ottavat vaarin siitä, mitä siihen on kirjoitettu; sillä aika on lähellä. Johannes Aasiassa oleville seitsemälle seurakunnalle: armo teille ja rauha häneltä, joka on ja joka oli ja joka on tuleva, ja niiltä seitsemältä Hengeltä, jotka ovat hänen valtaistuimensa edessä, ja Jeesukselta Kristukselta, joka on uskollinen todistaja, kuolleitten esikoinen ja maan kuningasten hallitsija. Hänelle, joka rakasti meitä ja pesi meidät synneistämme omassa veressään ja teki meidät kuninkaiksi ja papeiksi Jumalalleen ja Isälleen, hänelle olkoon kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti. Amen. Katso, hän tulee pilvissä, ja jokainen silmä on näkevä hänet, myös ne, jotka hänet lävistivät; ja kaikki maan sukukunnat vaikeroitsevat hänen tähtensä. Totisesti, amen. Minä olen Alfa ja Oomega, alku ja loppu, sanoo Herra, joka on ja joka oli ja joka on tuleva, Kaikkivaltias. Minä, Johannes, joka myös olen teidän veljenne ja osallinen ahdistuksessa ja valtakunnassa ja Jeesuksen Kristuksen kärsivällisyydessä, olin sillä saarella, jota kutsutaan Patmokseksi, Jumalan sanan tähden ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen tähden. Minä olin Hengessä Herran päivänä ja kuulin takaani suuren äänen, ikään kuin pasuunan äänen, joka sanoi: Minä olen Alfa ja Oomega, ensimmäinen ja viimeinen; ja: minkä näet, kirjoita kirjaan ja lähetä niille seitsemälle seurakunnalle, jotka ovat Aasiassa: Efesoon ja Smyrnaan ja Pergamoon ja Tyatiraan ja Sardeeseen ja Filadelfiaan ja Laodikeaan. Ilmestys 1:1–11.